

Gdaňský vysokoletec

Názvy podle ES: N – Danziger Hochflieger, F – Haut Volant de Danzig,
A – Danzig Highflyer.

Zařazení v seznamu ES: rejdiči č. 816.

Původ: Jako místní plemeno vyšlechtěn počátkem 19. stol. v Gdaňsku a okolí.

Plemeně znaky

Delší, štíhlý, téměř vodorovně nesené tělo, středně vysoký postoj, mírně kle-
nutý, široce nesený ocas s větším počtem ocasních per, ploše klenutá hlava
s lasturovitou chocholkou.

Posuzování

Celkový dojem – tělesné tvary a držení – hlava, chocholka, oči – tvar ocasu –
barva zobáku – barva a kresba.

Exteriér

Hlava: mírně dolů skloněná, delší obličej, v profilu od špičky zobáku k cho-
cholce tvoří nepřerušený velmi plochý oblouk, při pohledu shora klí-

Gdaňský vysokoletec

novitá. Lasturovitá chocholka je široká, vysoko nasazená, bez mezer, zpředu plně podepřená, vzadu bez hřebene pevně do opeření zátylí přecházející, k příuši vybíhající, vždy bez růžic.

Oči: perlové všech odstínů, neprokrvané, **obočnice** úzké, namodrale bilé.

Zobák: středně dlouhý, v jedné linii s čelem nasazený, středně silný, světlý, u tmavých rázů se jehla připouští. **Ozobí** hladké, málo vyvinuté.

Křídla: dlouhá, přilehlá, záda dobré kryjící, dosahují téměř konce ocasu. **Ocas** dlouhý, z minimálně 14 širokých per složený, bez mezer, mírně klenutý, na konci širší, než je šířka hrudi holuba.

Nohy: středně dlouhé, nezapeřené.

Opeření: dlouhé, hladce přilehlé.

Krk: středně dlouhý, štíhlý, hrdlo dobře vykrojené, opeření v zátylí pevné a uzavřené.

Postava: hrud' přiměřeně široká, mírně vypjatá, dobře zaoblená. Záda dlouhá, nepříliš široká, směrem dozadu se zužující, jen zcela mírně spadající.

Barva a kresba

Všechny barvy jsou čisté a syté, černá s bohatým leskem, modrá tmavá (ocelově modrá), kapratost pokud možno pravidelná. Stříbřití, červenopruzí a žlutopruzí mají pokud možno čisté štíty (lehké mourování se připouští), stříbřití probarvený letky a ocas, červenopruzí a žlutopruzí sytě zbarvený krk, prsa a pruhy, křídla a ocas světlé, u holubic se pošedlost hrudi a břicha připouští. Pruhы jsou čisté, do tažené a nespojené. U mramorovaných se o čisté barvy usiluje.

Světlí mramorovaní: hlava, hřbet, ruční letky a ocas s podocasníkem jsou bílé, krk, spodní část těla a křídla mají základ bílý, přičemž každé pero na konci vyúsťuje barevně.

Tmaví mramorovaní: veškeré peří kreslené.

Pestří: hlava bílá, nebo nepatrně zbarvená, ruční letky, ocas a podocasník bílé, ostatní peří barevné, nebo jen málo probělené. O mniší kresbu se usiluje.

Bělouši: základ je bílý s větší či menší pigmentací jednotlivých per. Ruční letky, hřbet a ocas s podocasníkem čistě bílé.

Tygři: Letky a ocas jsou barevné, ostatní peří pokud možno pravidelně barevné a bílé, bez melírování při složených letkách a ocasu.

Strakové: Na bílém základě pokud možno pravidelně rozložené barevné skvrny.

Letky a ocas mohou být bílé.

Sedlatí: klasická stračí kresba s barevnou hlavou a pokud možno i barevným hřbtem. Na přední straně krku může být bílé „srdce“.

Rázy

Bílí, černí, červení, žlutí, modří černopruzí, modří kapratí, červenopruzí, žlutopruzí, stříbřití bezpruzí a tmavopruzí, světlí mramorovaní, tmaví mramorovaní, bělouši, tygři a straky v barvě černé, červené, žluté, modré, pestří červení a žlutí, sedlatí černí, červení, žlutí, modří a stříbřití.

Vady

Kratší, nebo neohrabané tělo, vyšší postoj, hrubá, nebo zakulacená hlava, vyšší čelo, prokrené oko, žluté, nebo červené obočnice, převisy nad očima, příliš silný, nebo tmavý zobák, hrubé ozobí, přilehlá, nízko nasazená, úzká, mezerovitá, nebo šíkmá chocholka, hřeben v záhlaví, růžice (malý výr není růžice), nedostatečně krytá záda, úzký ocas, stonky na nohou, nedostatky barvy a kresby.

Kroužek č. 7.